

jeg vil henstille om det ved nærmere Overbeieelse er saa rimeligt endda. Naar Dagmartheatret et enkelt Aar har kunnet bringe et saa stort Overskud, som det ærede Medlem, der nys talte, anførte, laa det i, at Dagmartheatret kunde spille, Aften efter Aften, et Stykke som Landsoldaten, der traf Hus, men jeg tror ikke, at det kgl. Theater, hvis det overtog Driften, kunde give sig til Aften efter Aften at spille det samme Stykke paa den Maade, som Privattheatrene nu gjøre; jeg tror ikke, det vilde ske. Men dernæst er der en anden Ting. Dagmartheatrets Billetpriis skulde, saavidt jeg har forstaaet, forhøies, naar det kgl. Theater overtog det, til samme Beløb, som det nu koster ved det kgl. Theater, og det er ikke for mig givet, at det vilde føre til, at Dagmartheatret blev lige saa godt besøgt som det er nu. Det er Noget, man ikke paa Forhaand kan vide Noget om, jeg synes, at Sandsynligheden vilde tale for, at Mogle dog vilde foretrække at gaa i de billigere Theatre. Man faar heller ikke de nuværende Skuespillere til at spille gratis paa Dagmartheatret. For det Første skal de have Føn; men dernæst tror jeg, at det ikke vil vare ret længe, inden Skuespillerne ville komme med Andragender om høiere Lønninger, naar man lægger et meget forøget Arbejde paa dem. De ere blevne ved at ønske høiere Lønninger og har ogsaa tildeels faaet det gennemført, og naar man lægger et saa meget forøget Arbejde paa dem, som her er Tale om, vilde man vanskeligt kunne modstaa deres Ønsker. Man bliver endvidere nødt til at antage flere Kræfter end hidtil ved det kgl. Theater, og Staben der er jo allerede meget stor. Der blev en Gang her, saavidt jeg erindrer, af Kultusminister Fischer gjort opmærksom paa, at der arbejder 516 Mennesker ved det kgl. Theater; det er naturligvis hele den samlede Mængde og ikke Skuespillerne alene, men disse Tal vilde stige meget betydeligt, om man overtog begge Theatre, det kunde ikke undgaaes ved den dobbelte Drift. Dertil kommer, at Administrationen vil blive meget besværliggjort ved tillige at have et Theater ude i Sernbanegade, og naar vi vide, hvor sværlige det kgl. Theaters Kunstnere ere, hvor ofte det hænder, at de faae Forsald, saa vil jeg dog sige: Hvilke Vanskeligheder vil der ikke opstaa, naar man skal have 2 Theatre og maaste meget ofte have rød Plakat begge Steder? Der vil deraf opstaa mange Bryderier, og jeg tror ikke, at Administrationen vil kunne klare sig, uden at den baade faar mere Arbeidskraft til sit eget Brug og flere Skuespillere til sin Tjeneste. Alt dette maatte

være nøiagtigt undersøgt, før man kunde gaa til et saadant Skridt. Men saa er det endda et Spørgsmaal, om det virkelig vil kunne gavne Kunsten. Det siges jo, at vort nuværende kgl. Theater vilde man kunne bruge til derpaa at spille Opera, Ballet og Stykker, der kræve større Udstyrelse, og der tilføies i Ministerens Skrivelse, at endog saa saadanne Stykker som de Holbergste, de Høstrupske og de Heibergste kunde vedblivende spilles paa det kgl. Theater, medens derimod det finere reciterende Skuespil skulde spilles paa Dagmartheatret. Nu tror jeg, at det ingenlunde vilde være heldigt, om det blev slaaet altfor meget fast, at det Skuespil, der blev spillet paa Dagmartheatret, var det „finere“ Skuespil. Man kan jo sige, at dette Ord har ikke nogen videre Betydning, men jeg tror, at det har en Del at bethyde overfor de mange Mennesker i Kjøbenhavn, der gaa i Theatret. Der er nemlig en hel Del Mennesker, der kun ville se den „finere“ Kunst, og naar det en Gang er slaaet fast, at det, der spilles paa Dagmartheatret, er det finere Skuespil, medens derimod det, der spilles paa det kgl. Theater, vil komme til at gaa ind under Noget, der paa en Maade er grovere, saa tror jeg ikke, det vil være heldigt overfor mange af de Stykker, der spilles der. Men dertil kommer, at jeg tror, det, der er iveten med det kongelige Theater er langt fra ikke væsentligst Scenens Størrelse og Rummets uheldige Bessaffenhed, men hele den Maade, hvorpaa det er ledet. Jeg tror, at det vilde være muligt at drage Folk til Theatret derved, at der blev spillet Stykker derpaa, som Folk vilde og maatte se, og jeg forstaaer ikke, hvorledes det danske Nationaltheater har kunnet afvise saa mange Stykker, som det har gjort, af Nordens ypperste Forfattere for Dieblisset i Stedet for at opføre dem. Jeg tror, at naar det kongelige Theater stillede sig saaledes, at det modtog de ypperste nordiske Forfatters Arbejder og førte dem frem paa en dygtig Maade, saa vilde det drage Folk til Theatret langt mere, end sket er i den senere Tid. I alt Fald forekommer det mig, at man først maa være paa det Kene med, at Ledelsen i alle Maader har været, som den burde være, inden man lægger hele Skylden for det kongelige Theaters daarlige Tilstand over paa de afstiftede Forhold og paa Scenen. Vi ere jo her i Folkethinget med Hensyn til Theater-sager blevne narret Gang efter Gang. Man er bestandig kommen til Folkethinget og har erklæret, at, naar man nu vilde gaa ind paa det og det ved det kongelige Theater, saa skulde det komme til at betale sig, og det har da bagefter viist sig, at, naar man saa